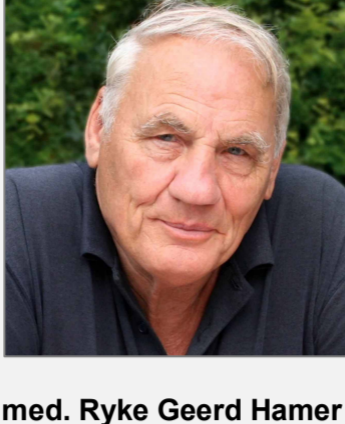

Biografia d'en Dr. Hamer

En Dr. med. Ryke Geerd Hamer va néixer el 17 de maig de 1935 a Mettmann, Alemanya. Va passar la infantesa amb els avis paterns a la Frisia Oriental. El 1953 va començar a estudiar medicina, teologia i física a la Universitat de Tübingen. Als 22 anys va acabar el màster en teologia i, després, quatre anys més tard, va rebre la llicència professional de doctor en medicina. Els anys següents va exercir a diferents clíniques universitàries d'Alemanya.

El 1972, en Dr. Hamer va completar la seva especialització en medicina interna i va començar a treballar a la clínica de la Universitat de Tuebingen com a internista a càrrec de pacients amb càncer. Al mateix temps, va dirigir una consulta privada amb la seva dona, la doctora Sigrid Hamer, a qui havia conegut durant els seus estudis a Tuebingen. També va demostrar un talent extraordinari per inventar dispositius mèdics. Entre d'altres, és propietari de la patent d'un bisturí no traumàtic (Hamer-Scalpel) que talla vint vegades més afiladament que una fulla d'afaitar, una serra d'os especial per a cirurgia plàstica i una taula de massatge que s'ajusta automàticament als contorns del cos.

Els seus invents van proporcionar a en Dr. Hamer i a la seva família els mitjans econòmics per traslladar-se a Itàlia, on va realitzar el seu pla de tractar gratuïtament els malalts als barris marginals de Roma. El 18 d'agost del 1978, mentre es trobaven a Roma, els Hamers van rebre la impactant notícia que el seu fill Dirk havia estat afusellat accidentalment pel príncep hereu Italià Vittorio Emanuele de Savoia. El 7 de Desembre del 1978, Dirk va sucumbir a les ferides i va morir en braços del seu pare. Dirk està enterrat sota la muralla de la ciutat a la piràmide de Nàpols.

Poc després de la mort de Dirk, es va diagnosticar a en Dr. Hamer càncer testicular. Com que mai havia estat greument malalt, va postular que el desenvolupament del seu càncer podria estar directament relacionat amb la pèrdua inesperada del seu fill. De fet, finalment, en honor de Dirk, anomenaria aquest xoc inesperat un **DHS** o "**Dirk Hamer Syndrome**".

La mort de Dirk i la seva pròpia experiència amb el càncer van situar a en Dr. Hamer en un viatge científic extraordinari.

En aquell moment cap internista d'una clínica oncològica a la Universitat de Munic, va començar a investigar la història dels seus pacients amb càncer i aviat va saber que, com ell, tots havien experimentat un xoc inesperat d'un o altre tipus. Però va portar les seves investigacions encara més enllà. Seguint la hipòtesi que tots els processos corporals es controlen des del cervell, va analitzar els escàners cerebrals dels seus pacients i els comparà amb les seves històries clíniques i personals. Per a la seva sorpresa, va trobar una clara correlació entre cert tipus de "xocs de conflicte", com aquests xocs es manifesten a nivell d'òrgans com a símptomes específics i com tot això està connectat al cervell. Fins aleshores, cap estudi havia examinat el cervell com a mediador entre la psique i un òrgan malalt.

En Dr. Hamer va establir que totes les malalties s'originen a causa d'un xoc o trauma que atrapa a una persona completament per sorpresa. En el moment

que es produeix el conflicte inesperat, el xoc incideix en una àrea específica i predeterminada del cervell que provoca una lesió (anomenada més tard Focus de Hamer o HH-Hamerscher Herd), visible en una exploració cerebral com un conjunt d'anells concèntrics nítids. Abans que en Dr. Hamer identifiqués aquestes lesions anellades en una exploració cerebral, els radiòlegs les consideraven com a artefactes creats per un error a la màquina. Però **Siemens**, un fabricant d'equips de tomografia per ordinador, va confirmar que aquestes lesions objectiu no poden ser artefactes, ja que fins i tot quan la tomografia es repeteix i es pren des de diferents angles, la mateixa formació d'anells sempre apareix al mateix lloc.

Les cèl·lules cerebrals que reben el xoc (DHS) envien un senyal bioquímic a les cèl·lules corporals corresponents causant el creixement d'un tumor, la fusió de teixits o la pèrdua funcional, en funció de la part del cervell implicada. La raó per la qual conflictes específics estan irremediament lligats a àrees específiques del cervell és que durant el desenvolupament de l'organisme humà cada àrea cerebral va ser programada per respondre instantàniament a situacions que podrien amenaçar la supervivència. Mentre que el tronc cerebral, la part més antiga del cervell, està programada amb conflictes primordials relacionats amb la respiració (conflictes de por de la mort), reproducció (conflictes de procreació) i alimentació (conflictes de bocí), el cervell, la part més jove del cervell, es correlaciona amb els més avançats assumptes (conflictes de separació, conflictes territorials). En Dr. Hamer també va descobrir que totes les malalties progressen en dues fases: la primera, una fase de conflicte actiu, caracteritzada per angoixa emocional, falta de gana i insomni, i després, sempre que es pugui resoldre el conflicte, una fase de curació. Aquest és el període en què la psique, el cervell i l'òrgan afectat experimenten la fase de recuperació, un procés sovint difícil marcat per la fatiga, mals de cap, inflamació, "infeccions" i dolor.

Fermament ancorat en la ciència de l'embriologia i d'acord amb la lògica evolutiva, en Dr. Hamer va anomenar els seus descobriments "Les Cinc Lleis Biològiques de la Nova Medicina". Al llarg dels anys, va poder confirmar els seus descobriments en més de 40.000 estudis de cas.

La investigació d'en Dr. Hamer trastoca radicalment les varies teories existents de la medicina convencional. La seva explicació de la malaltia com una interacció significativa entre la psique, el cervell i l'òrgan corresponent refuta la visió que la malaltia es produeix per casualitat o com a resultat d'un error de la Natura. Basada en criteris científics sòlids, la Germànica Nova Medicina destrueix els mites de les cèl·lules cancerígenes malignes o dels microbis malèvols i identifica les "malalties infeccioses" i els tumors cancerosos com a mesures d'emergència mil·lenàries dissenyades per salvar l'organisme i no, tal com ens han ensenyat, per destruir-lo. Malalties com el càncer perden la seva imatge aterridora i es reconeixen com a programes de supervivència biològica significatius amb els quals neix tot ésser humà.

L'octubre del 1981, en Dr. Hamer va presentar la seva investigació a la **Universitat de Tuebingen** com a tesi postdoctoral. L'objectiu era fer provar els seus descobriments en casos equivalents per a que la Nova Medicina pogués ser ensenyada a tots els estudiants de medicina i que els pacients poguessin beneficiar-se dels descobriments el més aviat possible. Però, amb gran sorpresa, el comitè de la Universitat va rebutjar el seu treball i es va negar a avaluar la seva tesi. Aquest és un cas sense precedents a la història de les universitats! Hi va haver una altra sorpresa. Poc després d'haver presentat la seva tesi, en Dr. Hamer va rebre l'ultimàtum per negar els seus descobriments o no es renovaria el seu contracte. Per a ell era extremadament difícil entendre per què l'expulsaven de la clínica per haver presentat troballes científiques ben fonamentades. En Dr. Hamer es va mantenir ferm. Després del seu acomiadament, es va retirar a la seva consulta privada on va continuar la seva investigació. Diversos intents d'obrir una clínica privada van fracassar a causa dels esforços concertats que s'hi oposaven. Cartes dels pacients d'en Dr. Hamer als funcionaris sanitaris van romandre sense resposta o van ser retornats amb el comentari: "No aplicable!". Fins al dia d'avui, la ferma posició de les autoritats no ha canviat.

El 1985, després de 29 anys de matrimoni i la criança de quatre fills, Sigrid Hamer va morir. Mai no s'havia recuperat del dolor per la mort del seu fill i de la implacable intimidació de la família Savoy.

L'assetjament a en Dr. Hamer va culminar el 1989, quan una sentència judicial el va impedir exercir la medicina. **Tot i que la seva obra científica mai havia estat refutada, va perdre, a l'edat de 54 anys, la seva llicència mèdica en considerar que es va negar a renunciar a les seves troballes sobre l'origen del càncer i a complir els principis de la medicina oficial.** Privat d'una llicència mèdica, en Dr. Hamer ara confiava en altres metges per obtenir exploracions cerebrals i registres de pacients. Però estava decidit a continuar la seva feina. El 1987, el Dr. Hamer ja havia analitzat més de 10.000 casos i va poder ampliar el descobriment de les Cinc Lleis Biològiques a pràcticament totes les malalties conegudes en medicina. Mentrestant, la premsa i l'establiment mèdic no es van aturar davant de res per atacar-lo a ell i a la seva feina. Periodistes de tabloides i "experts" mèdics retraten en Dr. Hamer com un xarlatà, un autoproclamat curador miraculós, un líder d'un culte, un foraster irracional, o un criminal boig que nega als pacients amb càncer el "salvament de vides" dels tractaments convencionals.

Com a resultat de l'esforç concertat continu per suprimir els descobriments mèdics d'en Dr. Hamer, els metges i la població en general no han tingut l'oportunitat de beneficiar-se del coneixement de la GNM i, durant més de 30 anys, a milions de pacients se'ls hi ha prohibit el tractament segons la Germànica Nova Medicina amb un enfocament humà i no-invasiu.

El 1997, en Dr. Hamer va ser arrestat i condemnat a 19 mesos de presó per haver donat a tres persones informació mèdica gratuïta sense llicència mèdica. Per contra, el 1991, tretze anys després d'haver matat a Dirk Hamer, Víctor Emanuel de Savoia havia estat condemnat a només 6 mesos de llibertat condicional per la tinença il·legal d'una arma. Quan en Dr. Hamer va ser arrestat, la policia va escorcollar els fitxers dels seus pacients. Posteriorment, un fiscal es va veure obligat a admetre durant el judici que **després de més de cinc anys, de 6.500 pacients amb càncer majoritàriament "terminal", 6.000 encara vivien.** I, per tant, irònicament, van ser els seus oponents els que van proporcionar les estadístiques reals que donaven fe del notable índex d'èxit de la Germànica Nova Medicina. Tot i això, fins avui, la Universitat de Tuebingen es nega, malgrat les ordres judicials del 1986 i el 1994, a provar el treball científic d'en Dr. Hamer. De la mateixa manera, la medicina oficial es nega a avalar la GNM tot i les seves nombroses verificacions per ambdues associacions; de metges i de professors.

El 9 de setembre del 2004, en Dr. Hamer va ser arrestat a casa seva a Espanya. Després d'una ordre d'extradició europea, en Dr. Hamer va ser extradit a França, on va ser detingut a la presó francesa Fleury-Mérogis. Va ser condemnat a tres anys de presó sense llibertat provisional. Els càrrecs: "fraud i complicitat en la pràctica il·legal de la medicina". Havia estat acusat i declarat responsable de la mort de ciutadans francesos a causa de la disponibilitat de les seves publicacions en francès. Cal esmentar que en Dr. Hamer no havia parlat mai amb cap de les persones en persona. Va ser alliberat del seu empresonament injustificat el Febrer del 2006.

El Març del 2007, en Dr. Hamer es va veure obligat a deixar el seu exili espanyol. Va anar a Noruega, on va estar segur per continuar la seva feina vital. Després d'un ictus, va morir el 2 de juliol del 2017 a casa seva a Sandefjord als 82 anys. Està enterrat a Erlangen, Alemanya, on es va casar amb la seva estimada esposa Sigrid.

LA TEVA OBRA ET FA IMMORTAL

Font: www.LearningGNM.com